

1915-02-20

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 4 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9659>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είνε προπληρωτέα υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ:
ΕΤΥΧΙΑ Σελ. 10: ΕΤΥΧΙΑ Σελ. 12
ΕΣΤΙΜΩΣ 6: ΕΣΤΙΜΩΣ 7
Τιμή έκαστου φύλλου γρόσια 8.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Άγορά Κύκκου Άριθ. 26.

ΕΤΟΣ 6 ΑΡΙΘ. 464
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῆ 20ῃ Φεβρουαρίου 1915.

Ζ Η Τ Ω Η Ε Ν Ω Σ Ι Σ

ΤΙΣ Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ;

•Οτι μου διά την δόξαν σου, βάλλε τους άγγλην, Φραγγέζους, και Άγκλιέδες, Σπανίλους, Αλαμάνους, Πάο' άρεντιά, πάο' άρεντιά της άσας τή μέση, Νά άνομοί σου έμπίστα τή πάν κατά τή έθνη, Τήν Πόλιν των Χριστιανών, Λατινών και Ρωμαιοών, Νά πάρουν άπ' τή χερίά των τή κόνον Έκαρσίν των.

Έρμανουήλ Γεωργιάδης.

Μετά βραχεία διακοπή υπό τρικυμίας ο συμμαχικός στόλος επανέλαβε σφοδρότερον και συστηματικώτερον τόν βομβαρδισμόν κατά τών φρουρίων τού Έλλησπόντου έπιχειρών έπιμόνος και άπορησιαστικώς τών διάπλων τού περιήμου πορθμού ίνα καταπλεύση εις τό Χορσούν Κέρας και καταλύση τή κράτος τής Ημισέληνου άναστήλων τόν Στάθρον επί τού θόλου τής Άγίας Σοφίας.

Θά έκπληρωθή αύτω ή δήσις τού άφελούς Ροδίου σιχηρογού θρηνούντος τή άλωσιν τής Βασιλευούσης επί τών καπιζόντων επί έρεπίων αύτης, ούχ όμως, ως ήχζετο, διά τής άνομοίας και τής συμπίρασως τών Έθροπαϊκών Κρατών, άλλα διά τόν ποδός Άλληλα Άγριον πόλεμον και τόν άλληλοσπαργμόν.

Αν ήτο όμως αύτη και ή εήλη τής Έλληνικής φυλής, ήτις τήν Πόλιν ήθελε και θέλει άποκλειστικώς Ιδιικήν τής, και τήν άπόκτησιν αύτης άμισε προς αύτην τήν τολιόχον τήν Θεοτόχον Δέσποιναν.

Η τυραννία και αί δοκιμασίαι τεσσάρων αιώνων άντι τή εξασθενήσασιν έτόνωσαν και έπέρωσαν τήν άκράδαντον πίστιν αύτης επί τήν άνάκτησιν τής Πόλεως και τήν παλινόρθωσιν τής Βυζαντιακής Αυτοκρατορίας, και έν τή πίστι τήν έθνικήν έξίσου ισχυρά και βιαστικά προς τήν πίστιν τήν θεοκρατικήν, ύπέμεινεν έγκρατερούσα και προεζιδύνησεν άγωνίζομένη άνισον και άπεγνωσμένη άγώνα κατά τών τυράννων και κυρίων τής Πόλεως.

Έν τή πίστι τήν ή Έλληνική φυλή Έζησε και δι' αύτης έπαρηγορείτο και ήνδορούτο και έν άνομοί τών Έλλήνων Αυτοκρατόρων τού Βυζαντίου ήγειρε τή άπλα κατά τών τυράννων ποδ ούδενιάς άποτυχίας και ύπό ούδενιάς συμφορας άποκαρτεήσασα.

Υπό τούς θόλους τής Άγίας Σοφίας άόρατος και άπόκρυφος άνέμενεν άποκλειστικώς ο θύτης ίνα τελήση τήν άναίμακτον θυσίαν ύπό τούς αλαγαμούς τής νίκης τών Έλλήνων πορθητών τής Πόλεως και άηλιον εις ποτον σπύλιον άναμείνει άποκλειστικώς όσάύτως και πόντολος Κωνσταντίνος ο ΙΑ' ίνα ζωόγονηθή ύπό τής άναγεννωμένης έθνικής ζωής και τεθή επί κεφαλής τής νέας Έλληνικής στρατιάς προς παλινόρθωσιν τής Έλληνικής Αυτοκρατορίας.

Εάν ή έθνική αύτη πίστις κατά τούς μαύρους τής δουλείας χρόνους έξεδηλούτο διά τοιούτων ύπερφών θρούλων, σήμεραν πληροί αύτη τās ψυχάς τών Πανελλήνων ως δύναμις ήθική άκραιώτων, άρχην και άφετηρίαν έχουσα τήν έθνικήν άνάστασιν και τήν απαργώσαν έθνικήν ζωήν, ήτις από τής μεγάλης Έλληνικής έπαναστάσεως μέχρι τού τελευταίου κατά τών Βουλγάρων πολέμου άπετέλεσε μονοδικον θαύμα έν τή ιστορία τών έθνών.

Τά έθνικά άνειρα έξελέσσαντο εις πραγματικότητα και οί έθνικοί πόθοι προσελάμβανον σάρκα και όστά από τών διαδοχικών και άλληπαλλήλων έχατομβών, ως προσέφερε τή Έλληνικόν γένος επί τού άσφοδού αιματος βίωμού τής έθνικής ιδέας.

Ο Έλληνικός στόλος ποδ δύο σχεδόν έτών δις ένίκησε και καταδωξέ τόν Τουρκικόν στόλον ποδ τού Έλλησπόντου και από τών όφθών ποδ Νέστου και τών άκτών τής Τενέδου εΐζωνοι εκεί, και ναύται έδω φρουροί, άνεύξοντο τή κέντρον τών προαιωνίων έθνικών άνεύρων αύτών, τήν πραγματίωσιν τών όσίων ήδη θέλονσι να συντελέσωσι διά τής πίστεως επί τόν Θεόν και επί τήν δύναμιν τών Έλληνικών όπλων.

Βαθύτατα διά τούτο συγκινείται και ταράσσεται ή έθνική ψυχή τού Πανελληνίου και αύτός ποδ τού βομβαρδισμού τού Έλλησπόντου ύπό τού ήρωϊκού Άγγλογαλλικού στόλου και από τών μυθών τής ψυχής παντός Έλληνος άνέρχεται επί τή χερίη του τή έρόφιμα:

Ποία ή τύχη τής Κωνσταντινουπόλεως μετά τήν κατάλυσιν τής Τουρκικής κυριαρχίας;

Ος κρημνός άπίασίου οίονου ήχησεν έν τή Ρωσική Λούμα ή άξίωσις ποδ έγκαταστάσεως Ρωσικής κυριαρχίας επί τής Κιόπολεως και τών πορθμών τού Βοσπόρου και Έλλησπόντου, ήν όμως επρόβλεπεν ή διπλωματική λεπτότης τού όσόνου έπουρηγών τών Έξωτερικών κ. Σαζόνωφ, εϊπόντος ότι τή πολεμική συμβεβηκότα φέρουσιν εις τήν πραγματίωσιν τών πολιτικών βλέψεων τής Ρωσσίας προς προσέγγισιν εις τήν άνοκτικήν θάλασσαν.

Ο Σίρ Έδ. Γερόύ έν τή Βρετανική Κοινοβούλιω, άπαντών

εις έπερώτησιν άν πρόκειται ποδ μονίμου έγκαταστάσεως τής Ρωσικής κυριαρχίας εις Κωνηπολιν και τούς πορθμούς, μετά διπλωματικής όσάύτως λεπτότης ύπέμνησε τήν δήλωσιν τού Ρώσου συναδέλφου του και έδήλωσεν ότι ή Μ. Βρετανία συμπαθεί μόν προς τήν έπιθυμίαν αύτην τής Ρωσσίας, ή μορφή όμως τής προσεγγίσεως αύτης εξήρηται από τών όρων τής ειρήνης.

Η τύχη άρα τής Κωνηπόλεως είνε άποφασιστική ως προς τήν κατάλυσιν τής Τουρκικής κυριαρχίας επί αύτης: ούδέν ποδ τής άντικαταστάσεως όμως αύτης ούδέν ύπάρχει βέβαιον και άρισμένον, διότι αύτη θά ρυθμισθή προς τή γενικώτερα συμφέροντα τών νικητρίων Δυνάμεων, από τής συγκρούσεως τών όσίων ως έλλώσωμεν ότι θά προέλθη ή κατίσχυσις τών ιστορικών και έθνολογικών δικαίων.

Εφόσον όμως δέν άναστήλωται επί τών θόλων τής Άγίας Σοφίας ο Στάθρος τής Έλληνικής Θεοσοφίας, θά παραμείνωσιν άποκλειστικώς ο λειτουργός και ο Βασιλεύς, και τή Έλληνικόν Τένος δέν θά παύση να τρηή άποφράδα τήν Τρίτην ήμεραν έκάστης έβδομάδος και να τελή κατανυκτικά μνημόσυνα ποδ' έκάστην εικοστήν έννάτην Ματου άνακαλούν εις βοήθειαν τās ήρωϊκάς ψυχάς τής άθανάτου φρουράς και τού άθανάτου Βασιλέως μέχο ού ψυχή έν έλληνική φωνή έν τή Μεγάλη Έκκλησία ο Ακάθιστος Ύμνος:

Τή ύπερμάχω Στρατηγώ τή νικητήριαν
έξ λυτρωθείσας τών θεϊνών ευχαριστήριαν
Αναγγέλω Σοι ή Πόλις Σου Φεοτόκε.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗΝ ΜΕΤΑΒΟΛΗΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ανάγκη χροτίς έμπορικής μορφώσεως τών Έλληνοπαϊδίων.

Η δυσπραγία τής Έσωρίας και συνειδήσεως τού Κύπρ. λαού, πάσης χειροτερείας έν τή Νήσω ένεκα τών πολιτικών, συνθηκών έν αύτη έπέτεινε τήν ροπήν γονέων και τέκνων όπως φερόσιν ταύτα τούς πατριώτες Άγριοίς και τή πατριά καταστήματα και έργαστήρια και επιδιώκωσιν άλλα μάλλον άνετα, ως νομίζουσι, και εύκολία έπαγγέλματα, άποφαινονα βάρη μόν τών ίδίων γονέων, οσάραξ δέ τής πατρικής οδίας και κηφής έν τή κοινωνία, έν ή διαγοισιν.

Η τάξις τών έλευθερίων λεγομένων επαγγελμάτων ταχώς επερεληφθή, χωρίς όμως να άνακοπή και τή ρεψία προς αύτά τών νέων γενεών, πάτως όμως, τάχων ή βραδύων, θά άνακοπή ύπό άνάγκης σιδηράς.

Από τών χρόνων νέα έγεννήθη ροπή προς τās ξένας σχολάς αίντες ιδρύθησαν κυρίως έν τή καθ' ήμάς Ανατολή προς θεροσκεντικόν προσηλυτισμόν, μέρος τών όρθοδόξων και άλλων χριστιανικών λαών έν Ανατολή, έχάτως δέ προσέλαβον αύται χαρακτήρα έθνικού και πολιτικού προσηλυτισμού.

Έν Κύπρω από τών πρώτων ήμερών τής Άγγλικής Κατοχής και Κυβερνήτου και Γεραπόστολου έπειράθησαν έμπίμως όπως έγκαταστήσοσι Σχολάς προσηλυτιστικές εις πόλεις και εις χωρία τής Νήσου επί βλάβη τής έθνικής παιδείας και τής θεροσκεντικής

επιτέλεστοι τών χαρακτήρα και τήν ψυχήν, και τού σκοπού των δέν ήσπώθησαν άνευχώς, διαπλάττουσαι έν μέσω τών κοινωνιών ή μών στοιχεία κοσμοπολικά τού χειρίστου είδους, λυμώνας τών ίδίων οικογενειών και τής κοινωνίας.

Η έθνική και κοινωνική αύτη βλάβη μειούται όποσώδηποτε, διότι εις τās ξένας σχολάς προσφεύγουσιν ως τή πολλά οί άνεπίδεκτοι μαθήσεως και προαγωγής, διαπονηκώς άνάηχοι και διαστραμμένοι, εις παραπλανώται εις ατάς άλλου, οίντες άν έύγχαρον ύγειούς παιδεύσεως θά άπέβαινον χερίμοι και εις έαυτούς και εις τούς γονείς και εις τήν κοινωνίαν.

Πάντες όδοι είνε σαφά και γαργαλωδή μέλη τής κοινωνίας και τού έθνους, και ο άποχωρισμός τούτων από τού κοινωνικού οδματος είνε καθήκον κοινωνικών και έθνικών.

Πρόκειται όμως και έν τή παρόντι και έν τή μέλλοντι να γένηται μείριμα ποδ τών ήγιών και εθνώτων οσημεικώς και ψυχικώς Έλληνοπαϊδίων, οίντες δέν να παρασκευασθώσιν εις τόν βιωτικόν άγώνα ως οίν τε άριστοι και ομαλέου βιοπαλαισται δι' ύγιούς μόν άνθρωπιστικής δι' άρίας δέ πρακτικής παιδεύσεως και μορφώσεως.

Σφαλερά επεκράτησε και επικρατεί έτι παρ' ήμίν γνώμη, ότι ή έμπορία και άλλα πρακτικά σάδια μικρός δένονται μορφώσεως και παιδεύσεως, και τούτο διότι από τών παρελθόντων χρόνων ήδοκίμησαν πρώτα και προήχηθησαν οικονομικώς άνθρωποι έν τή τοπική έμπορία άσολούμενοι.

Πόσον όμως υπερέχουσιν οί μεμορφωμένοι έμποροί και έπιχειρηματίαι τών άνωθενών τοιούτων έγένετο κατάδηλον εις τās μεγαλοπόλεις τής Ανατολής, όποιον έπλήθον έξωθεν ξένοι και άλλοθενείς φέροντες έρόδια έφείαν και ποικίλην έμπορικήν και γλωσσικήν μόρφωσιν και ταχώς άχηρησαν μέγα μέρος τής έμπορίας από τών χειρών τών ήμετέρων και άλλων ανατολιών εκτοπίσαντες αύτούς από τής μεγάλης έμπορίας και πάσης έπιχειρήσεως.

Ποδ τής Έλληνικής Έπαναστάσεως μεγάλα ύπληχρον κοινότητες Έλληνικά οικονομικώς άκμαίονται έν Οθνηγαρία, έν Αδστρία και έν Γαλλία, πλην τών έν Ρωσία και Ρουμανία, όπου διατηρούται έτι έν πολλοίς, και τών κοινοτήτων εκείνων περιεώσαν μόνον μέχρι σήμεραν έλάχιστα λείψανα και ως μνημεία αύτών οί περιωσθέντες Ορθόδοξοι Ναοί.

Η πανολεθρία αύτη επήλθεν από τής ύστερήσεως ήμών ποδ

τās γεωτέρας και άποτελεσματικώτερας μεθόδους, έλλείπει άνωτέρας και άρίας πρακτικής παιδεύσεως και μορφώσεως. Ποδς έδοκίμησιν εις τās εύρύτατα σήμερον σάδια τής έμπορίας και τών οικονομ. έπιχειρήσεων δέν άρκούσιν αί περιωρισμένοι και επιόλαιοι γνώσεις ποδ μίαν ή δύο ξένας γλώσσας, ως έχουσι και λεμβόχοι και διεργητές ξενοδοχείων, άλλ' άρία και εύρεία παιδεύσεως έμπορικη, ήτις σήμεραν άποτελεί άληθή επιστήμη.

Ο έμπορος σήμεραν δέν είνε, ως εχς κατανήσει εις τās λίαν περιωρισμένας άγοράς τής Νήσου ήμών και τής καθ' ήμάς Ανατολής, άπλοός μεταφράτης, άλλα έάν θέλη και πρόκειται να τρηήση σημαντικήν θέσιν έν τή άγορά μετ' έλλίδων προαγωγής και έδοκίμησεως, πρέπει να φέρη έρόδιον ού μόνον τήν γλωσσομάθειαν, άλλα μάλιστα τήν εύρεία θεωρητικήν και πρακτικήν έμπορικήν παιδείαν, ήτις μετέχει τών τε θεωρητικών και τών πρακτικών και θεϊκών επιστημών.

Θά ήτο ποδ μαζά ή κεφαλαϊώδης παράθεσις τών άπαικουμένων γνώσεων διά πάντα άληθή έμπορον, κεκλημένον όπως διαδραματίση σπουδαίον πρόσωπον επί τής εύροπικής σήμεραν σκηνης τής διεθνούς έμπορίας και τρηή ύψηλά και έν τιμή πάντοτε ού μόνον τήν έαυτού προσωπικώτητα άλλα και τήν έθνικήν του τιμήν.

Ο σύγχρονος έμπορος και έπιχειρηματίας δέν δύναται να ήνε κοσμοπολίτης, χωρίς πατρίδα και έθνότητα, διότι τή συμπερόντά του προστατεύει άγρόπυτος άνά τήν ύψηλήν ή έθνική κυδέρησις του, διατηρούσα μόν παρ' έκάστη μεγάλη ή και μικρά ξένη άγορά ίδιον άντιπροσωπον, όστις εκπροσωπών αύτην παρ' τας τοπικάς άγοράς όφείλει να παρξή ποδ τούς όμοειούς έμπορους και έπιχειρηματίας πάσαν προστασίαν και υπεράσπιδιν και πάσαν άναγκαίαν όδηγίαν και πληροφορίαν ποδς εύδοκίμησιν τών έπιχειρήσεων αύτών. Η μητροπόλις ή πατρις διατηρεί πάντοτε σπουδαίαν δύναμιν ναυτικήν ίνα περιάγη αύτη τήν έθνικήν σημαίαν ως δρατίν σύμβολον τής έθνικής δύναμης και τής προστασίας τών ύπηκόων και ποδς ένίσχυσιν τής τε χερσαίας και τής θαλασσίας έμπορίας και μέχρι τών περάτων τού κόσμου.

Είνε άληθές ότι αί θανάσιοι πρόδοι τής Έλληνικής ναυτιλίας και τής άλλης έμπορίας μικρά ή έλάχιστα όφείλονται εις τή προστασίαν και βοήθειαν τής έλευθέρας πατρίδος, και τοι ούδέποτε αύτη παρέλιπε διαθέτοσα όλας τās μικράς και άσθενείς δυνάμεις αυ-

της υπέρ των πανταχού, διασπαρμένων Ελλήνων, έφευξε όμως εις την θανατοφυγήν ιδιοφυΐαν και την Ισχυράν Ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν των Ελλήνων ή έλευθερία πατρις θά δύναται να παρέχη Ισχυράν πανταχού και αποτελματικήν προστασίαν και βοήθειαν.

Το πρόβλημα της Ελληνικής πατριδος έμεγαλύνθη και σόν Θεώ θά μεγαλυνθῆ, έτι μάλλον, ώστε να επεκτείνῃ κρηταινών και ρωμαλέαν την προστατευτικήν χείρά της επί πάντα τά τέκνα αυτής οπουδήποτε γής διάγοντα.

Οι Έλληνες έμποροι, κατά τους μαύρους της δουλείας χρόνους, έρημοι πατριδος και ένοι πανταχού διέθετον εκ του πλούτου αυτών γενναίως χορηγίας και κατέλειπον μεγάλα κληροδοτήματα υπέρ των αδελφών και εκπαιδευτικών Ι-

δρυμάτων εν τη δούλη πατρίδι, τής ανάντην και ανέγερσιν του θρόνου, και διε τοιούτην άνηγρόθη, δεν έδίστασα έκείνοι να προσφέρωσιν εις τον βωμόν της αγωνιζομένης πατριδος και την ουσίαν, και την ζώνην και τά τέκνα αυτών, και χάρις εις τας υπερανθρώπους θυσίας έκείνων έχομεν σήμεραν έλευθερίαν πατρίδα με μέλλον ευρύτατον.

Δέν δεδόμεθα παραδειγματισμοῦ άλλοθεν ούτε παρά Γερμανών, ούτε παρά Γάλλων ή Άγγλων να πεισθώμεν δι ή έμπορία εινε επιχείρησις εθνική και ο έμπορος εινε παράγον εθνικός, τοιούτοι δέ έμποροι δέν παρασκευάζονται εις ξένας προσηλυτιστικές σχολάς διαστροφούσας και τον νοϋν και την καρδίαν των Ελληνοπαίδων, άλλ εις εθνικάς τοιαύτας.

τάρα εινε το πλείστον εκ χόματος και δέν έχουσι στέγην πλήν τινων Ισχυρών καλμών και έπειτα χόματος εκ αυτών. Καί αΙ οδοί εινε άνομοίαι άνοι και κτάται.

Ο συγγραφεύς αποδίδει την βλάβην εις τον Βασιλέα Ριχάρδον. Είδομεν όμως δι ελεγε συμβή ορισμός τῆ 1480.

Πόσσοι, 1532. Ο Διονύσιος Ποσσοί (Denis Possoi), δστις έπισκέφθη την Νήσον τῆ 1532, περιγράφει ούν άλλους τά οικήματα του λαού.

Λέγει:— «Οι κάτοικοι έχουσι ειδος μικρών οικιών κεκαλυμμένων υπό χόματος, εντός των οποίων έναποθέτουσι την οίτον αυτών και διάγουσιν εν αυταίς την ημέραν, την νύκτα όμως μεταφέρουσι τας κλινάς αυτών εις τας αυλάς και εις τούς κήπους ήνα δροσίζονται. ΑΙ κλινάι και αΙ σκηναί αυταί αφιένται κρημάμεναι από των δένδρων, διότι δέν υπάρχει φόβος κλοπών, επειδή ο νόμος τηρείται καλώς και κοιμήται τις εν ασφαλεία.»

Περιγράφει οσαύτως τον άλιονισμόν δστις έκτελείται ως και σήμεραν. Λόγκε, 1553. Ο Λόγκε (Loege), δστις έπισκέφθη την Κύρον τῆ 1553 λέγει δι οι γεωργοκτηματάρ (farmers) και οι εργάται γεωργοί εινε ως δούλοι, άγοραζόμενοι και πουλούμενοι εις τούς κυρίους αυτών.

Ο τελευταίος αυτόπτης μάρτυς πρό της Τουρκικής Κατοχής δστις έκδέτει την κοινοτικήν κατάστασιν της Νήσου υπό χριστιανικήν έξουσίαν εινε ο Χριστοφόρος Φωφρε, δστις ήλθεν εις Κύρον τῆ 1566. Λέγων περί Λευκωσίας γράφει: «Από των χρόνων των Βασιλέων της Κύρου ζώον ειταθά πολλοί γάλλοι ευγενείς, οτινες διατηροῦν άκόμη την γαλλικήν στολήν και άπολαύουσι πολλών άουδουσιών και προνομίων.

Διατηροῦσι τούς δουλοπαροίκους των, οτινες καλούνται Πάροικοι, ή καταστάσι δούλων τινές τούτων έγενήθησαν δούλοι (serf), άλλοι έγεννήθησαν έλευθεροί και ύστερον έπωλήθησαν διά τινα μόνον χρέη. Έλευθερά γυνή ύπανδρευομένη δούλον φέρει δούλα τέκνα. Ο Ρωμαϊκός νόμος έχει άλλως, διότι τά τέκνα έλευθεράς γυναικός και δούλου ποτρός γεννούνται έλευθερα. Δούλος δέν δύναται να νυμφευθῆ την δούλην άλλου κυρίου, οι ευγενείς όμως αδοι διαζυννύονται εκτός έαυτών δούλους, ή μη, και τούτο εινε σπανία περιστασις, κυρίως τις έπιτρέπει έωσιν μετά δούλου άλλου κυρίου, διε τά τέκνα άνήκουσιν εις τον κύριον της δούλης γυναικός, ήνα το τέκνον άκολουθήσει την κηρύσασαν αυτό γαστέρα. Οι ευγενείς επιδίδονται μεγάλος εις διακοδόσεις, ήδι εις τόν κυνήγιον και την θήραν δι' έρακάτων, και, κατά τινας ώρας του έτους, εις Καρναβάλια ειλικώς, έκτελοῦσι παηγυρικάς γυμναστικάς παιδιάς και συμπόσια μετά μεγάλης διαπάνης και λιμυρότητος.»

Συμπέρασμα μαρτυρίας. Τά άνωθι άποσπασμάματα δεικνύουσιν δι μετά την έναρξιν της Φραγκικής κυριαρχίας ύληχόν τινα τίς χειριστής μορφής του τιμαριωτικού συστήματος εν τῆ βίβ ήτοι διαφόρων τάξεων και εις τας σχέσεις των προς άλλήλους.

Υπό το σύστημα τούτο ο λαός ήτο ιδιοκτησία των κυρίων αυτών, δέν έπήχε δ' αυτών γενική κοινωνία ή έταρξίς του ήτο καθαρώς τοπική. Πέρα του βδάρφους όπερ κατάφησαν, οι colonist δέν έχον σχέσιν προς ούδέν πείσωπόν ή πράγμα (Guillot Civilization of Cyprus 4th lecture). Μεταξύ κυρίου και καλλιεργητών των γαιών του δέν ύπρχον δικαιώματα, ούτε έγγγησεις, ούτε κοινωνία.

Η ύπάρχουσα κοινωνία ήτο ή κοινωνία των τιμαριωτών. Τά δικαιώματα των ατόμων έχον την αυτήν έκτασιν μετά των δυνάμεων δπως έπιβάλλονται. Μόνον άποτέλεσμα των συνθηκών τούτων της κοινωνίας ήτο να προέλθῃ παρά τῆ λαῶ άφρων ή μισος και των κυρίων αυτών, οτινες τον κυριεύον, και πολλοί συγγραφεύς πιστοποιοῦσι την ύπαρξιν του μίσους τούτου.

Ο Κυπριανός λέγει ήμιν διε ήλθον οι Τούρκοι, οι Πάροικοι έπαυσαν ούδέποτε να βοηθώσι τούς Τούρκους.

Ως προς την έπίδρασιν επί τούς κυρίους, δέν ενδιαφέρει ήμās. Ο Κυπριανός λέγει, δι οι πολυ άραιοί Κύπριοι ήχτων Ιθινουσιών τάξεων, οτινες έχον άρεθῆ μετά τον πόλεμον, άπέκτησαν την έλευθερίαν των ούτως ή άλλως, άλλως οι άλλοι πολίται της Λευκωσίας, άπεγυμνώθησαν διων των πραγμάτων αυτών, και κατέστησαν έργαται και ήμιονηλάται, πουλόντες οίνους και τά άμοια από τόπου εις τόπον ήνα ζήσωσιν.

Ως ευγενείς και κύριοι έπαυσαν να υπάχωσιν αΙ έμπορικά τάξεις έχον περιστάλη πιθανώς κατ' έριθμόν και δύναμιν πρό τούτων. Κατά τον Σοβίαν, τῆ 1350, πάντα τά πλοία και τά έμπορεύματα πανταχούθεν ήρχοντο πρώτον εις Κύρον.

Τῆ 1518, υπό τούς Ένετούς ο λαός δέν έχον έμπορίων εκτός των Ένετών. Τουρκικοί χρόνοι, 1571. Έρχομαι τώρα εις τούς Τουρκικούς χρόνους: Η Κύρος ήτο τώρα πάλιν υπό την κυριαρχίαν Ανατολικής Δυνάμεως. Οι Πάροικοι δέν ήσαν πλέον εν κατοστάσει άτομικής ύποταγής. Πάροικοι και ευγενείς πάντες οι μη Μουσουλμάνοι ήσαν ύποταγαμένοι λαός και γένος ύπλήκοον. Η μόνη διάκρισις ήτο ή διάκρισις της θρησκείας.

Η κατάστασις της ύποταγής των μη Μουσουλμάνων έπιβάλλετο διά καταθλιπτικών διατάξεων. Ο κ. Bellin εν τῆ πραγματείη του περί του Μουσουλμανισμού περί γαιών Νόμου, Κεφ. Δ', περιέχει τας έπομένους διατάξεις περί των Τζιμμι (Zimmi), ήτοι των μη-Μουσουλμάνων φορολογουμένων. Οι Τζιμμιοί πρέπει να πληρώνωσι κεφαλικόν φόρον.

Οι Τζιμμιοί πρέπει να φέρωσι στήλην ή τις να διακρίνη αυτούς από των Μουσουλμάνων. Δέν πρέπει να ήπαύωσιν ή να φέρωσιν άλλα.

Εάν ήπαύωσι, διερχόμενοι τόπου δλου υπάρχουσι Μουσουλμάνοι, πρέπει να άριστηύωσιν. Δέν πρέπει να χειριζώσι Μουσουλμάνων πρώτοι.

Είς διερχόμενον Τζιμμι καθ' όδόν ο Μουσουλμάνος θά άρνηται εις αυτόν τον ελάχιστον δυνατόν τόπον. Οδη ήτερον, ή κατάστασις των κατοικήτων τάξεων εν πρώτοις έβελτιώθη.

Ως προς τούς Τούρκους, ο Κυπριανός διηγείται δι μετά την κατάκτησιν της Νήσου ύληχε μεγάλη σιοδεία και ο Μουσταφάς δέλυσε τας συντάγματά του και έπαυσε τούς άνδρας του εις τούς οίκους των. Έκείνοι παρέμειναν μόνον, δσοι ήμειψήσαν διά τῆ άνδραση των διά συντάξεων ή δσοι έπεθύμουν να εγκατασταθώσιν εν Κύρω. Λέγει δι ήκουον διε περί τας 20,000 Τούρκους παρέμειναν ως μέτοικοι.

Ο Κυπριανός παρέχει οσαύτως ενδιαφέρονσαν έκθεσιν περί του όργανισμού της Τουρκικής Διοικήσεως εν τῆ Νήρω.

Ως προς τον ήτηθέντα λαόν, έπιτάλη εις αυτόν ως κατέχη γην και κολληγῆ αυτήν ως Ιδικήν του, και να την παραδίδη εις τά τέκνα του επί πληρωμή του χιρατζίου υπέκειντο εις φόρον κεφαλικόν.

Τούτο βεβαίως ήτο μεγάλη βελτίωσις της θέσεως των Παροίκων και της δουλευούσης μοίρας του πληθυσμού. Ήσαν άνδρες και γυναικες έλευθεροί να συζεύγνυνται και να αναλαμβάνωσι τας ευθύνας της άνδρότητος.

Επι 15 20 έτη μετά την Τουρκικήν κατάκτησιν ο λαός φαίνεται έβελτιώσιν την οικονομικήν του κατάστασιν. Έξήγησας σχεδόν όλα τά Μοναστήρια και πολλὰ των Έκκλησιαστικών γαιών. Κατόπι οι φόροι ηξήθησαν.

Ο άριθμός των σιτοδειών, ή πανώλης και ή μετανάστευσις προήλθον από ύπερβαλλούσας φορολογίας. 1745. Ο Ζρομμών (Zrommond) δστις έπισκέφθη την Νήσον τῆ 1745 παρέχει τινά έκθεσιν περί του ποσού της φορολογίας. Εινε πως δσοκολον νι ένοήσωμεν και φαίνεται άπιστευτον, δένελε όμως και αναγκαίως άνάληθες. Λέγει δι 8-γρ. έχον όξιν εν 1 στερλίνας και δι ο πλούσιος έπλήρωσε διά το πρόσωπόν του 60 γρ. τούτο δέν περιλαμβάνει βεβαίως την δεκάτην. Οι οι φόροι ούτοι έκβιάζονται παρ' όλων των προσώπων από του 15 μέχρι του 70 έτους.

Προσθέτει δε: Η μέθοδος της εισπράξεως των φόρων τούτων εινε πολύ παραδόχος δέν εινε προδιωρισμένος ο χρόνος προς πληρωμήν, άλλ' ήταν ο ύπάλληλος έξουσιοδοτηθῆ θά άπευθύνῃ την άπαιτήσιν, και αν ο δυστυχής άνθρωπος δέν δυνηθῆ να παραδώσῃ το χρέμμα, πρέπει να φυλακισθῆ, να άρραβωθῆ ή άλλως πως να βασανισθῆ. Εάν έχη οίανδήποτε ίδι οκτησίαν, οίκίαν, γαλάς, βόας ή και άλλα κινητά, έκποιούσινται άμέσως ύποταξιμμένα ήνα ικανοποιήσωσι τούς γύπας τούτους, οτινες έκδέτουσι γυναικά και τέκνα εις την διάκρισιν της τύχης χωρίς τήνως συνειδότας ή μεταλείας.

1801.— Ο Κλάρκ (Clarke), δστις έπισκέφθη την Νήσον τῆ 1801 γράφει: «Οι Έλληνες τόσοσιν καταπίεζονται υπό των Τούρκων κυρίων αυτών, ώστε δέν τολμώσι να καλλιεργήσωσι την γην ή συγκομιδή των άμέσως θά έλαρβάνετο παρ' αυτών, εάν έχον τοιαύτην. Μόνη προσπάθειά των εινε δπως άνοσταλέτωσι το έδαφος τόσοσιν μόνον δι' όλου του έτους, δπως πληρώσωσι τον φόρον των προς τον Διοικητήν. Η παράλειψις τούτου τιμωρείται διάβασανιστηρίου ή διά θανάτου, και εις πολλὰς περιπτώσεις, ένεκα της άνικανότητός των δπως πληρώσωσι τον φόρον, οι κάτοικοι φεύγουσιν εκ της Νήσου. Πόσαι μεταναστεύουσι τοιαύτην συμβαίνουσι δι' όλου του έτους, ώστε ο πληθυσμός της Κύρου οπانیως ύπερβίβηται εις 60,000 ψυχάς, άριθμός πρότερον άνεπαρκής όπως πληροφύη μίαν των πόλεων αυτής.»

1812.— Ο Τάρνερ (Turner) δστις έπισκέφθη την Κύρον τῆ 1815, γράφει: «Οι χωρικοί της Κύρου, Μουαμεθνοί τε και Έλληνες, τόσοσιν άφορητάς ήστυεύονται ώστε ή εργασία των εινε μόνον Ικανή να διατηρῆ αυτους εν τῆ ζωῆ. Λέγει δι το χωράτζ δι' έκαστην οικογένειαν εινε 65 μέχρι 90 γρόσια. Οι το μέγιστον κέρδος τον ήτο 400-500 γρόσια και διε έπιλήρωσαν 250 γρόσια προς την κυβερνήσιν και τά Μοναστήρια, και διε εις τά Μοναστήρια ύπερρεπτόναι να διδώσιν 65 παρδάς δι' έκαστον γρόσιον άντι 40 παρδάων.

Περιγράφει τας κατοικίας των ως ρυπαράς εκ πηλοῦ οίκίας μετά διαπέδον εκ πηλοῦ έπισης.

1878.— Τελευταίος συγγραφεύς εινε ο Άμιλτον Άγγυ, δστις γράφον τῆ 1878 λέγει διε μετά τας μεταρρυθμίσεις του Σουλτάν Μαχμούδ τῆ 1838 σημαντική βελτιώσις συντελέσθη και' εθνημερία άνεβίωσεν.

Τούτο μετά την άποκατάστασιν του συστήματος Βλαταίων. Λέγει: «Μέγα σφάλμα εις πάσας τας μεταρρυθμιστικάς προσπάθειας εν Κωνσταντινουπόλει ή παντελής άγνοια της ιδιορρυθμίας των θέσεων και των περιστάσεων ατινες άνήτουν έξαιρετικήν νομοθεσίαν. Ούτως, υπό το σύστημα Βλαταίου ή Κύρος διετέλε υπό Βαλίων δστις ήδρευον εις Δαρδανέλλια, και πάντα τα' σοβάρά έγκλημάτα έκεί μόνον ήδ' εναντο να έκδικασθώσιν εις μεγάλην από της Κύρου άπόστασιν με συγκριτικόν μόνον δικοπευθήμερον. Τό να εινε τις μάρτυς έγκλημάτος τινος καταδικάζεται διά μεταφοράς επί μήνας τινας από του οίκου του και της εργασίας του.»

Επειδή την να παράσχῃ γενικήν τινα εικόνα των κοινωνικών όρων του λαού της Κύρου.

Με δωμάτια εύτερα και ευήλια με κλινάς και κλινοστρωτόν και έπιπλασιν καινογενῆ το εννοώσιν τούτο υπό την νέαν διευθύνσιν παρέχει άνετον εις τούς πελάτας του και βιεντικήν κατοικίαν, μαγειρικὴν άρίστην και έντελώς οικογενειακήν, ύπηρεσίαν πρόθυμον και καθαριότητα άμεμπτον.

Εινε πιθανόν να έγένοντο ούτοι ή άρχη τῆν χειριστων έγκληματικών τάξεων παρ' ήμιν. Οσοι εύρίσκοντο εις τας φυλακάς κατά την Βρετανικήν κατοχήν μετεφέρθησαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. Φέρω εις γνώσιν του κοινού δι, εις τό κατά την έδην Κιπρούσπαση Υποκατάστημά μου το διευθυνόμενον υπό του κ. Έλευθερίου χ' Ανδρέου, πουλόνται παντός είδους Οίονπνευματώδη ποτά (Κονιάκ, Μαστίχα, Ολίβανη, Οίνοι κλπ) προϊόντα του Έργοστασίου μου.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως. Γιωάκειμ Χαρζαζάμπου.

ΤΟ Β. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΟΞΕΝΙΟΝ ΕΝ ΔΑΡΝΑΚΙ

Ελδοποιεί, δι άπαντες οι Έλφεδροι Αξιωματούχοι του Έλληνικού Στρατού πάντων των όπλων και Σωματών (έντός των Άποστράτων και παρατηθέντων) οι διαμένοντες εντός της περιφερείας του άνωτέρου Προξενείου άρείουσαι την 29)11 Μαρτίου 1915 να παρουσιασθώσιν αυτοπροσώπως εις το Προξενικόν κατάστημα και παράσχωσι πληροφορίας τινάς σχετικάς με την άνω Ιδιότητα αυτών.

Πας μη παρουσιάζόμενος εντός της νομίμου προθεσμίας θέλει ύποση τας συνέπειας του Νόμου κηρυσσόμενος άνωπότακτος. Έν Δάρνακι τῆ 30 Γανουαρίου 1915. Ο Πρόξενος Αζιμπρος Έβουάλης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Οι κάτωθι ύποφαινόμενοι άποτελοῦντες τῆν Έταιρίαν Επισκοπική, Τριεκόνη και Σκουφαρίδης διά του παρόντος ήλθον διε δυνάμει του υπό των τριών αντεταίρων ύπογραφέντος συμβολαίου ήμερομηνίας σημερινῆς, διύλασαν από σήμεραν την εν Λευκωσίη έμπορικῆν Έταιρίαν Μικρικής, Τριεκόνης και Σκουφαρίδης, και διατίθειμεν γενικόν έκκαθαριστήν της εν λόγω Έταιρείας τον κ. Χ. Τζιρκώτην προς όν του λοιπού άποκλειστικώς και μόνον δέν ν' άπευθύνωσιν οι έχοντες ή λαμβάνοντες παρὰ της Έταιρείας και δστις του λοιπού μόνος έχει το δικαίωμα του εισπρατέω, λαμβάνει, έξοφλεί, διεκδικεί, είτε δικαστικώς, είτε έξωδίκως πάσας τας της Έταιρείας άπαιτήσεις, ως έκκαθαριστής αυτής.

Έν Λευκωσίη τῆ 4)17 Φεβ. 1915. Α. Ζ. Σ. Μικρικής Α. Ζ. Τζιρκώτης Μ. Σκουφαρίδης.

Αξιώτητες Κύριοι. Αναπαράμενος εις την άνωθι έγκυκλίον δι' ης καθίσταται γνωστόν δι ή εν Λευκωσίη Έταιρία Μικρικής, Τριεκόνης και Σκουφαρίδης διύλασαν από της 4)17)2)1915, λαμβάνω την τιμήν να δηλώσω διε ίδιον από σήμεραν υπό την προσωπικήν μου άποσπασίαν.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ, και δι' όλων άποκλειστικώς Αζιμπόν μου, Έμπορικόν Όλων εν τῶ αυτῶ καταστήματι συνεξέλιπον ούτω τας αυτάς έμπορικὰς εργασίας εις ή καταγένητο και ή διύλασις Έταιρία Μικρικής, Τριεκόνης και Σκουφαρίδης, της οποίας και ήγώσασα άπόσας ή γένει τάς πραγματίας.

Ευέλπιστόν διε θέλωτε έξακολουθήσῃ τιμώσιν με διά της αυτής έπιστολήσεως μεθ' ης περιβέβλητε την διαλυθίσαν Έταιρίαν Μικρικής, Τριεκόνης και Σκουφαρίδης ής άπέτελλον μέλος Διατελώ μεθ' ύπολήψεως Χ. Τζιρκώτης.

ΕΞΕΛΟΧΕΙΟΝ & ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "Η ΕΥΡΩΠΗ," ΚΟΝΤΖΕΤΙΝΑΣ ΦΕΡΕΣ, ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ένορία Φανερωμένης. Έναντι οίκιας Γ. Μιχαηλίδου.

Με δωμάτια εύτερα και ευήλια με κλινάς και κλινοστρωτόν και έπιπλασιν καινογενῆ το εννοώσιν τούτο υπό την νέαν διευθύνσιν παρέχει άνετον εις τούς πελάτας του και βιεντικήν κατοικίαν, μαγειρικὴν άρίστην και έντελώς οικογενειακήν, ύπηρεσίαν πρόθυμον και καθαριότητα άμεμπτον.

ΦΘΑΣΑΝ εις τό εν Βαρωσίως βιβλιοπωλείον ΣΑΒΒΑ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ίστορία Έλληνοτουρκικού και Έλληνοβουλγαρικού πολέμου, έκδοσις Άτλαντίδος, και υπό των γνωστών συγγραφέων Τσοκοπούλου και Άρμελάου ειναι κοσμημένοι διά καλλιεργητών εικόνων, επί άριστον χάρτον και χρυσοδοτοι. Έπίσης το όφελιμον βιβλίον «Πρόσκοποι Ιγνηλάται». Λεξικά Τσέσιν, Λέβρον. Και ή τελευταία ή άπλουτέρα Άγγλική άνευ διδασκαλίου υπό του καθηγητού της Άγγλικής εν Άμερικῆ, Δέβρη. Τριτάτοι λογικά.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΝΔΟΣΟΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

- Η Άλωσις του Πιζανίου.
- Η Άπελευθέρωσις των Ίωαννίνων.

20-21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913

Όσοιδήποτε γιγάντιος και πρωτοφανούς υπερφάνους εν τη ιστορία και εν γένει ο διεξαγόμενος ήδη φρικαλέος Εθνομαρτυρικός πόλεμος τήν τε άπειρομεγέθη παρασκευήν και τας άπειροριθμούς άντιμαχομένους στρατιάς και τήν έντελέσταται και φονικώτατα όπλα και τόν ώκεανόν τής αίματοχυσίας, εινε έρμος και γυμνός οίος παντός ήθικου μεγαλείου, τοΰδ' όπερ μάτην περιφρονεί οί πολιτικοί άρχηγοί των έμ πολέμων Δυνάμεων να προσδώσωιν εις αυτόν συναισθημόμενοι την βαρυστάτην ευθύνην, ήν άνέβραζον ένώπιον του Θεού και τής Ιστορίας επιτρέφοντες την σύρραξιν των μεγίστων Δυνάμεων και αίματοκυλλήσαντες τόν πελοπιτιμένον κόσμον, προκαλέσαντες καταστροφάς άνυπολόγητους, αίτινες επί αιώνας θά επηρεάζουσι την σταδιοδρομίαν τής άνθρωπότητος.

Άκατάχρηστος κατακτητική όρμη και σύγκρουσις και άντίθεσις οικονομικών συμφερόντων, έπιβουλή κατά τής ελευθερίας και τής ύποστάσεως μικρών άλλ' είνεών ένών ένγένοντο ή κυρία αίτια τής άνυπολόγητου συμφοράς του πελοπιτιμένου κόσμου.

Άληθές μεγαλείον δεν εινε το μέγεθος το έθνικόν άλλα το μεγαλείον το ήθικόν, και έφρόσον τοΰτο δεν κοσμίε τός πράξεις των έθνών και τόν λαόν, οΰδεμαν έχουσιν αύται άξίαν.

Αιά ταύτα κατά την ήμέραν ταύτην μετ' άγαλλιάσεως και ύπερφαναίσεως ένδικής μεταγόμεθα νοερώς εις την παλαιάσαν χώραν των Πελασγών, εις την πόλιν και την σεμνήν Δωδώνην, εις το Δεσποτάτον τής Ήπείρου, εις την πολυώνυμον και πολυαυτή πόλιν του Τυραννικώτατου Άλή πασά Τεπεκηνλή, ήν ή Γερμανική πολεμική έπιστήμη ειχε κατοχυρώσει διά τής νεοστάτου συστήματος θολωτών πυροβολείων και των νεοτάτων τηλεβόλων, άπό έξασφάλισιν και διακρίσιν τής άσιατικής δεσποτείας και τυραννείας έλασθ' Ιστορικοτάτου, διδασκάλου και φροσθηρος και εδεργέτου τής άνθρωπότητος.

Κατά τας τελευταίας ήμέρας του Νοεμβρίου του 1912 άρχεται ή κύκλωσις των Ίωαννίνων μετά των περι αύτά δυσπορήτων φρουρίων, ών ύπερέχει το Πιζάνιον, άποτελούν σύμπλεγμα φρουρίων επί αποτόμων και περσφιδών κλιτύων και κορυφών, ύποστυριζόμενων και ύπερασπισόμενων άλληλα, ώστε να απειρώσιν τόν θάνατον εις τόν έπιχειρούμενον καθ' ολού ή ποτε ή κατά πάντων τούτων έπίθεσιν στρατόν.

Εις τας δυσσπερήτους έδαφικάς δυσχερείας, ές ή νεοτάτη άνθρωπική τέχνη έφαινετο ότι κατέστησεν άνυπερβλήτους, προσετιθετο ή μανία τών στοιχείων τής φύσεως, νέν μεν καταρρέοντων χειμάρον άνά το οΰρανον, ένν δέ κατά νέφην ένκοιμητοσών χιονοθύελλών και μετ' αυτών οριπαι ή παγεροστάτου βορρά προσέβαλλον τούς Έλληνας στρατιώτας επί των ήπειρωτικών όρειών άκαλύπτους και εκτεθειμένους εις την μακίαν τών στοιχείων τούτων.

Οί πολιορκούμενοι και άνδρείοι ήσαν πολεμισται και έπιτήθειοι περι ένέδρας και αφριδιασμούς εκ παιδών και παρά πάππων και γονέων άσκοιμένοι περι τήν πολεμικήν, διοικούντο δε υπό στρατηγού έμπεριού και έν Γερμανία παιδευθέντος την πολεμικήν έπιστήμην του Έσσαί Παρά, μετά έπιτελείου εκ των καλλίτερων άξιωματικών του Τουρκικού στρατού.

τοΰτο κατά τρόπον στρατηγικώτατον, μετھےρίσθη δε σα ή Έλλάς διέθετε τεχνικά μέσα, προς τοΰτο περι τούς δικτατορικάς τεχνίτας εκ των μηχανοργεών Πειραιώς μετεκαλέσται, αίτινες ήδη ήνθησαν να τοποθετήσωσι βαρέα πυροβόλα εις ύψώματα άπρόσιτα, ένφ' άλλαι πυροβολαρχίαι εκρύβησαν εις τήν βάση γαραιών και σπηλαίων, όπου δεν ήδύνατο ποτε να ύποκινήσιν ή έξθρός.

Ότω διαθέσος τός δυνάμεις αυτού δ ένδοξος Στραταρχής άνέλαβε την έπίθεσιν ως έξης:

17 Φεβρ. Γίνετα αφριδιαστική έπίθεσις κατά του δυτικού μετώπου του Πιζανίου προς άποκοπήν τής συγκοινωνίας αυτού μετά των Ίωαννίνων.

18 Φεβρ. Γίνετα έπίθεσις άποβάσεως εις Άγ. Σαράντα και κατορθούται οΰτω ή άπασσολήσι των παρά το Δέλβινον έθνομικόν δυνάμεων, και ή άπομάκρυνσι άλλων έξ Ίωαννίνων.

19 Φεβρ. Άπό πρώτας άρχεται σφοδρός βομβαρδισμός δι' όλων των πυροβολαρχιών έν συνδυασμώ μετά πυρών πεζικόν κατά του νοτίου και τού άνατολικού μετώπου του Πιζανίου. Εφορήθησαν έν όλω περι τας 15,000 δβίδες έπενεγκόμεναι μεγάλην φθοράν εις τον έχθρόν.

20 Φεβρ. Διατάσσεται έπίθεσις γενική κατά πάντων των φρουρίων των Ίωαννίνων. Η δεξιά σάλαξ καταλαμβάνει αφριδιαστικώς την Τσοδικαν και τήν χαρακώματα Άγ. Νικολάου, και έτερον τμήμα αύτής τήν ερύματα Δουρούνη. Η δεξιά έκτοπίζει τόν έχθρόν άπό τήν ύψώματα Μανωλιάσας.

Μετ' αϊ Τουρκικάς φάλαγγας κατοχυρωμένη άπό τών ύψωμάτων του δυτικού μετώπου καταδιώκονται τραπέλαι εις φθγήν προς τήν Ίωάννινα. Κατά το δυτικόν μέρος του φρουρίου μετ' ήν Σαδοβίτσην και Άγ. Νικολάου διασπώνται, και 20 τηλεβόλα περιέχοντα εις γείρας των Έλλήνων. Προς τήν έσπέρας εΰκων τάσσοσι προφιλικάς εις άπόστασιν 500 μέτρων άπό των Ίωαννίνων και άποκόπτουσι την τηλεφωνικήν συγκοινωνίαν του Πιζανίου μετά τής πόλεως. Η μεική ταξιαρχία Μετόβου άποβεί τόν έχθρόν εκ Χροσβίτσης, Δροστινίου, Λιδήν και Δραμίνη και καταλαμβάνει τόν Δρισκον και τήν Κοκτοβράκι.

21 Φεβρ. Ο Διαδόχος διατάσσει την έξικολούθησιν τής έπίθεσεως κατά των Β.Α. κλιτύων του Μπιζανίου, ότε ο Έσσαί πασάς την 2αν πρωινήν ώραν άπέστειλε πρεσβείαν Τούρκων άξιωματικών και τόν Πρωτοσύγγελον τής Μητροπόλεως Ίωαννίνων άναγγέλλον την ένν έδωκεν παραδόσιν.

Η άναγγελία τής πτώσεως του Μπιζανίου και τής άλώσεως των Ίωαννίνων ένένετο το κήρυγμα τής καταλύσεως τυραννίας άπό του 1430 επί τής ένδόξου και εΰάνδρου Ήπείρου και τής όλοσχερούς και θρησφικώς νίκης των Έλληνικών έθλων, πληθυσαν έξ άλλου ένδοξοισμοσόν το Πανελλήνιον, και ήμερον άνακαλοόμεν μετά δικαίας άγαλλιάσεως και ύπερφαναίσεως τήν ένδοξον γενονός τής νεοτέρης έθνικής Ιστορίας.

Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Καλούνται οί κατά την περιφέρειαν του Προξενείου τούτου διαμένοντες ύπήκοοι Έλληνες να έφοδιασθώσιν παρ' αυτού με τήν διά τήν άρξάμενον έτος 1913 Πιστοποιητικά Ίθαγενείας, σύμφωνα τών άρθρων 234 του περι 'Οργανισμού των Προξενικών 'Οργανισμώ των Προξενικών 'Οργανισμώ Νόμου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Έν τήν πελάγει τής έβόνης ήμών ύπελλόμεν να εύχαριστήσωμεν άπό μοιχαϊτών τής καρδίας τήν Α. Μ. τών Αρχιεπισκόπων, τήν Κοινότητα Βαρσοίων και τήν Εκπαιδευτικήν αύτής τούς άξιοσ. Ιατρούς κ. κ. Όν. Παλλήδην και Ίσωνίδην και πάντας τούς διατηλώσαντας τήν συμμετοχήν αυτών προς παρηγορίαν μας εις τήν άνήκεστον συμφοράν μας επί τής σκληράς άπολείας του υϊού και άδελφού μας Σολ. Σολωμωνίδου.

Βαρσοία τή 15 Φεβρ. 1913
Οί βαρσοινούοντες γονεΐς και άδελφοί.

ΖΗΤΩ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Βαρσοίμαντον και χαριμόσνον άγγελια μετέδωκε χθές το Πρακτορείον Ρέουτερ διά του τηλεγράφου:

Έξ 'Αθηνών άγγέλλονται τή έπόμεια:

Έν συνεδρία του 'Υπουργικού Συμβουλίου, εις ήν παρεκάθησε και ο έν Παρισίους Έλλην Πρεσβευτής, ο Βασιλεύς άπεφάσισε να συγκροτήσιν Μέγα Συμβούλιον του Στέμματος, έν φ' οΰ θα περιληφθώσι πέντε πρώην πρωθυπουργοί, προς διασκεψιν επί τής τρηνητέας στάσεως τής Έλλάδος ένώπιον των παρόντων γεγονότων.

Η Βουλή θά συνέλθη μετά το Συμβούλιον.

Οδδέναν λανθάνει ή σημασία τής βασιλικής άποφάσεως, και το συγκροτούμενον Μέγα Συμβούλιον εινε το άσφαλές προανάκρουσμα τής κηρύξεως πολέμου κατά τής Τουρκίας.

Έλληνικά στρατεύματα εινε ήδη άπό πολλού συγκεντρωμένα πολυάριθμα έν Δεσφω, έν Λήμνω, έν Τενέδω και πανέτοιμα προς δράσιν πολεμικήν.

Ο Συμμαχικός στόλος άπό δύο έβδομάδων με τινα διαλείμματα βομβαρδίζει τή φρούρια του Έλλησπόντου και κατακρημνίζει ταύτα διαδοχικώς επιβάλλον σιγήν εις τή τηλεβόλα των.

Επήλθεν ο κατάλληλος καιρός προς ένεργείαν πολεμικήν και κατά ξηρόν και κατά θάλασσαν, και προς την έπιχειρήσιν ταύτην προσκαλείται ή Έλλάς ήτις μετ' άλλων θά κατέλθη πάντοπος και με κεραυνώδη όρμην εις τόν πόλεμον.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΗΕΣΟΝΤΩΝ

Η προσεχής Κυριακή τής Συναροπροσκυνησεως καθιερώθη υπό τής Σ. Συνόδου τής ελευθέρας ήμών Πατρίδος εις τήν τέλειαν μνημοσύνον πανταχού του 'Ορθόδοξου Έλληνισμώ επί τιμή των ύπερ Πιστεως και Πατρίδος κατά ξηρόν και θάλασσαν πεσότων. Καθ' άπασαν τήν Έλληνικωτάτην Νήσον ως ήχησώσι μεθ' αϊονον πενήθιμος οί κώδωνες των 'Ορθοδ. Έκκλησιών καλοΰσαι τας Έλλην. κοινότητας εις κοινήν δέησιν ύπερ των ένδόξων έθνικών ήρώων και μαρτύρων επικαλουμένων τας προφείας αυτών παρά τήν Παντοδύναμην Θεώ προς άπολύτρωσιν πάσης γής Έλληνικής και άποκατάσασιν τής μεγάλης και ίναιάς Έλληνικής Πατρίδος.

ΝΕΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Νέα έξεδόθη προκήρυξις τής Α. Ε. του Αρμοστού υπό ήμερ. 3 Μαρτίου 1913 (ν. ή).

Κατ' αύτην 1) Πάντες οί 'Οθωμανοί δτήκοοι, διαμένοντες έν Κύπρω τή 5 Ν)βρίου 1914 έγένοντο Βρεταννοί έπίκοοι. 2) 'Οθωμανός δτήκοος διαμένον έν Κύπρω τή 5 Νοεμβρίου 1914 (ν. ή) και έπιθυμών να διατηρήσιν τήν 'Οθωμανικήν ένδικότητα του δύναται διά γνωστοποίησεως του ύπογεγραμμένης ίδιοσχερούς να άπεινυνηθί προς τόν Αρμοστήν και να εκλέξη να πράξη οΰτω έντός μηνός άπό τής έναρξεως τής ισχύος τής παρ. προκηρυξεως και πάν τοΰτο προσωπον εκλέξιν δπως πράξη οΰτω, πρέπει να καταλήθ τήν Κύπρον έντός δύο μηνών μετ' ήν ήμέραν τής εκλογής του και μεταφέρη άλλωχού τήν διαμονήν του, ένν δε άπολήθ, θά μεταφερήσεται ως Βρεταννός δτήκοος. 3) Οδδέν έν τή προκήρυξει τούτη περιλαμβάνόμενον θά θεωρηται ότι έπισημαίνεται δπως ύπαρκούς γεννηθέντες έν Κύπρω και διαμένοντες άλλωχού τή 5 Ν)βρίου 1914 (ν. ή) περι των όποιων άλλη Προκήρυξις θά εκδοθί προσωπώς.

Η κηδεία του θύματος Μετ' τας νενομισμένας διατασσεί τή λείψανα του πολυκλάστου θύματος παρεδόθησαν εις τούς γονεΐς

το και προχθές έγένετο μεγαλοσπευστάτη και πάνδημος ή κηδεία. Έχοροστάτησεν ή Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος περιστοιχόμενος υπό του κλήρου τής πόλεως και ειπεν επιτήθειον λόγον θέμα λαβών το 'Ματαιότης, Ματαιότητων τή πάντα Ματαιότης'. Επικήθειον ειπον και οί κ. κ. Ί. Μυριάνθης και Ζαλουμής έξάραντες τας πολλαπλές άρετάς του τόσον πρώτως και σκληρώς άποθανόντος. Τήν σφοδρ προέμψαν οί πολιται πάντες και σιμαθηται μετά των διδασκάλων—διτί ε μακαρίτης έδιδασκε Χημειαν εις τή Σχολεία.

Η πόλις των Βαρσοίων συνεκινήθη μεγαλώς και βαθύτατα ελυπήθη και έθρηνησε την άπώλειαν νεαρού έπιστήμονος πλήρους έλλπιδων, και χρηστοτάτου πολλού στοργικώτατου δε υϊού και παρ' πάντων δικαίως τιμωμένου και αγαπωμένου.

ΘΕΑΜΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

Τή π. Κυριακή το εδούτατον Γυμναστήριον των Παγκυπρίων παρόστων θέαμα άληθώς ένθουσιαστικόν. Υπερ τούς εκατό και πενήτηντα δόκιμοι πρόσοκοποι εκ των λαϊκών τάσεων, πολλακίς τής έβδομάδος πέρα τής 8ης έσπερινής ώρας διδασκόμενοι παρ' του άκαμάτου Γυμναστού μας και άρχηγού των προσκόπων κ. Χ. Νικολαΐδου τή προσκοπική καθήκοντα, ένα μετά δοκιμασάν δόσσοσι τόν όρκον του προσκόπου, προσήλθον εις το Γυμναστήριον όπως άσκηθώσιν εις τούς βηματισμούς.

Διηρέθησαν καθ' ομάδας και ήλικίας εις έννομιότας, έκάστη δε έννομιότα οδήγειτο υπό ένός εκ των ύποηργών διδασκάλων του Διδασκαλείου και άλλων έδελοντων άνωνυμίων, την γενικήν δε έποπτείαν ήσκουν ο κ. Χαράλ. Νικολαΐδης και ο λοχίας των εζώνων άγωνιστής κ. Κωνσ. Ζαχαριαδής.

Καθάριοι πάντες και κόσμοι οί δόκιμοι οΰτω μετά θερμού ζήλου και πειθαρχίας στρατιωτικής ήσκούντο περι τούς ρυθμικούς στρατιωτικούς βηματισμούς, και πλην έλαχίστων άναποδράστων έξαιρέσεων, μετ' όξείας άντιήρως έν χρόνω βραχυτάτω έπεδεικνύον θανμασάν έπίδοσιν, ήτις προμηνύει ταχίστην προόδον περι τας στρατιωτικές και όδοιπορικώς άσκήσεις.

Ίδου πάλιν το άριστον παράδειγμα τής άριστης προτοβουλία έρχεται άπό την λαϊκήν τάξιν, εκέ που ή ημιμάθεια ή ψευδομάθεια δεν έμυλόνται και δεν έφθειραν την ένθικήν ψυχήν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Βεβαίωται ότι ο Αρχισυννόμος Κάπταιν Χωλλ τίθειται υπό σύνταξιν, και φέρεται ως ύποηργος διά την κενοθησομένην θέσιν ο Αστυνόμος Κάπταιν Κάλαγαρ.

Ο αστυνομικός Έπόπτης κ. Ι. Τήλμπος μετατίθεται εις Λεμεσόν, όδεν έζητήθη, ένεκα τής έπιτεινομένης εκεί δράσεως των ταραχοποιών στοιχείων.

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Διαδίδεται δι εις τή παρασκηνία καταβάλλονται προσπάθειαι όπως ή θείος Πρωτοκλήτου του Έρετιου δοθί εκεί όπου οδδέν προς αύτην ύπάρχει προσόν.

Είμεθα περίεργοι να ίδωμεν μέχρι ποθ θά χωρήσιν ή παλαιά κλικιακή αν δ Κυβερνήτης τής Νήσον θά παρασρηθί εν αύτής, ίνα καταμάθ και ο τόπος πόσον λαμβάνεται εν' όψιν έν τοις δικαιομασί του και κατά πόσον ή Κυβερνήτης μεριμνά προς βελτίωσιν και άνύψωσιν των διαφόρων ύπηρεσιών.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Μετ' τας νενομισμένας διατασσεί τή λείψανα του πολυκλάστου θύματος παρεδόθησαν εις τούς γονεΐς

ΕΠΙΜΕΡΕ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αρ. 1157, ήμερομ. 13)21 Φεβρ. 1913. Νομοθ. Συμβούλιον. Έδημοσιεύθησαν τα έπόμεια Νομοσχέδια διά την προσεχή νομοθ. σύνδον. 'Τροποποιήσιστο περ' δημοθ. Συμβουλίων νόμων' και έτερον. 'Τροποποιήσισ το περ' δημοθ. Συμβουλίων Νόμου.

Πρακτική άδεια. Ο κ. Κωνσ. Χρ. Μυριανθόπουλος έλαβεν άδειαν προς έξασκισιν του επαγγέλματός του και έδραν θά έχη έν Πεδουλά.

Καλλιεργημένη γή. Όταν ίδιοκτήτης φυτεύσιν και άφήσιν να βλαστήσωσι δένδρα ή θάμνοι επί τής γής του, ή Κυβερνήτης θά θεωρήσιν τήν πράξιν ταύτην ότι εινε καλλιέργεια, και ή οΰτω καλλιεργημένη γή δεν θά ύποκνηται εις δήμουςιν επί τή λόγω ότι εινε άκαλλιέργητος. Το δικαίωμα έγγραφής τριατίτης γής θά έξακολουθί να εινε το αύτο ως και πρότερον.

Ομβροητες. Η έμβροητες εις τούς διαφόρους μετεωρολογικούς σταθμούς έν Κύπρω κατά τόν μήνα Ίανουάριον 1913 (ν. ή) έχει ως έξης: Λευκωσία 0.76, Λάρναξ 2.8, Λεμεσός 1.66, Αμμόχωστος 2.78, Πάφος 2.38, Κυρήνεια 1.29.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ

ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΓΑΛΛΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΛΑΦΩΝ

Ηόηται ή έκτίπισσι των έκδομένων και τινων άνεκδότων ποιημάτων του άοιδίμου ποιητού

Γουσταύου Λαφών

του γεννηθέντος και τραπέντος έν Κύπρω και τόσω έξελληνισθέντος, όσω πάσας τός ποιητικές έμπνεύσεις του να διεριμνήσθι ρύχι διά τής Γαλλικής άλλα διά τής Έλληνικής γλώσσης, ήν έγραψε και έλάλει ως γνησιώτατος Έλλημ, μετ' ήν Γάλλων προσφιλέστατην άνεκτήριετα πατρίδα του την Έλλάδα και ίσα ήγάθησε το Έλληνικόν πρὸς τή Γαλλικόν έθνος.

Ο άοιδίμος άνη άπέτελεσ και άποτελεί το ένν ζώπυρον του Κυπρίου Έλληνικού λαού, όστις γάλλων γεννηθέντα έν αύτῷ διεκλάσε γνήσιον Έλληνα τόν νοση και τήν καρδίαν.

Η Μοδία του Έλληνογάλλου ποιητού δεν έχει μόνον την φωνήν Έλληνίδα άλλα και τή σναισθηματά και τας διαγύσεις και τας παραφοράς, άνθηρά, εύχαρις, φαιδρά ή ένθουσιώδης και άρρενωπή.

Διόγων έν Βαλκάρξω τής Χίλης επί των άνατολ. άκτών του Ελληνικού έγγρασε ποιήματα έλληνιστί και όχι γαλλιστί και ή καρδία του έσφραξα προς τόν έλληνικόν όριζόντα μάλλον ή προς τόν γαλλικόν.

Εινε γνωριμώτατος ο Γουσταύος Λαφών εις το Πανελλήνιον, μάλιστα δε έν Κύπρω, τή και ή έξοχήν θετή πατρίδα του και ή φαιδρά ποιητός του, και τή φιλελληνική συναισθηματά του άνα έν Κύπρω έννεκνυσθη περιποσσι τιμων εις την Έλληνικωτάτην Νήσον και πός Κύπριος Έλλημ πρέπει άταγώσθι τή 'Απαντά του τιμώμενα 2 σελλίνα.

ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Τήν προσεχή Κυριακήν κηρύξουσι τόν θεϊον λόγον οί καθήγηται του Παγκυπρίου κ.κ. Σ. Σπυριδάκης έν τή ναφ του Άγ. Αντωνίου και Ί. Παπαπορφύρα έν τή ναφ του Άγ. Σάββα.

Έν Λευκωσία 20 Φεβρουαρ. 1913. (Εκ τής Αρχιεπισκοπής.)

ΠΑΝΝΥΧΙΟΣ ΔΕΗΣΙΣ

Αδριον τήν έσπεραν άρχεται παννυχίος δεήσις έν τή Ί Ναφ Χρυσολιτωσίσεως ύπερ καταπέμψεως ύετων πρόσ σωτηριαν τής γεωργίας. Οί έλλαβετς χριστιανοί καλοΰνται εις κοινήν προσευχήν. Λευκωσία 20 Φεβρουαρ. 1913. (Εκ τής Έπιτροπής.)

ΔΙΑΔΕΞΙΣ

Δηλώ ότε και δημοσία ότι οδδέναν άναγνωρξέωσ ύπερκαταπέμψεως ύετων πράξιν γενουμένην διά λογαριασμού μου άνευ τής ίδιοσχερού ύπογραφής μου. Λευκωσία τή 10)1 Μαρτίου 1913.

Δημ. Σ. Εκλαμίνος.

